

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Evsebii Nierembergii Vita Divina, Sev Via
Regia Ad Perfectionem**

Nieremberg, Juan Eusebio

Monasterii Westphaliae, 1642

Capvt VI. Divinæ voluntatis impletionem, summum esse hujus vitæ
bonum; cælum quoddam, & anticipatam beatitudinem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46790)

omnes Regum omnium thesauros. Quare si illud animæ corporisque vinculum & conjunctio tam est utilis, immo necessaria; quid de ejusdem animæ cum DEO conjunctione vinculoque tantò nobiliori existimandum erit? Et si mortuo res nulla alia quidquam prodesse queat sine animâ; quid nobis pro- fit habere animam sine DEO, qui animæ nostræ ipsissima est anima? quemadmodum enim nulla res utilis est sine vitâ; ita vita nulla utilis est sine DEO.

CAPVT VI.

Divine voluntatis impletionem sum- mum esse hujus vitæ bonum; calum quoddam, & anticipatam beatitu- dinem.

EX his quæ dicta sunt, conficitur, uti divinæ voluntatis exsecutio, bonorum omnium collectio est; ita esse etiam supre- mum vitæ hujus bonum, anticipatam bea- titudinem, Paradisum quemdam terre- strem, & admirabilem gloriam in hac valle lacry-

lacrymarum. Si enim conditiones attendamus, quas ad beatitudinem necessarias esse contendunt Philosophi^a, Doctoresque Scholastici^b; eas in perfectâ cum divinâ voluntate conspiratione omnes reperiemus.

Secundùm quosdam, *Beatitudo est status omnium bonorum aggregatione perfectus*^c. atqui hanc in exercitio isthoc habemus. Bonum enim omne triplici illâ bonorum classe, boni, videlicet, utilis, jucundi, & honesti continetur: quæ omnia divinæ voluntatis impletioni inesse, suprâ ostendimus; ita ut nihil eadem vel nobis utilius, vel jucundius, vel honestius esse possit.

Aliis Beatitudo definitur, *cui nihil deest*; hocque fit etiam in humanæ voluntatis ad divinam conformatione. Nam cum rei alicujus defectus non proveniat inde, quòd eâ careamus; verùm ex nostro ipsius desiderio: quisquis sincerè integrèque DEI implet voluntatem, aliud ille præter hanc nihil appetit; neque propendet in rem ullam, multoque minùs immoderatè eandem desiderat.

Alii

^a Arist. l. i. Ethic. Laſtant, lib. 3. divinæ institut. cap. 7 & 8.

^b S. Thomas 1. 2, q. 2 & seqq. ac Theologi ibi. ^c Boethius lib. 3 de consolat. Philos. prosa 2.

Alii Beatitudinem ajunt esse, *bonum quoddam indefectibile, & gaudium aeternum sine ullâ mutatione vel interruptione*: id quod non minùs quadrat in hominem divinæ voluntati devotum; cùm bonum ab ipso obtentum, quòdque possidet gaudium, numquam possint deficere: utpote cujus eadem causam semper apud se habeat, hoc est, voluntatem DEI, ejusque impletionem; quæ sibi, qualitercumque res cadant, lætis tristibusque temporibus, invariata semper constat, omnia à DEI manu proficisci, libenter agnoscens. Atque uti Christus Dominus noster beatitudinem animæ inter acerbissimos etiam cruciatus numquam amisit: sic qui cum divinâ voluntate consentit, quantiscumque molestiis doloribusque affligatur, pace illâ læti animi numquam excidit, semper contentissimus. Quandoquidem enim divinæ voluntati suam arctissimè copulavit; dum cuncta à tam benevolo animo, & potente manu provenire agnoscit, omnes istæ molestiæ ipsi vertuntur in gaudium: eò quòd magis desideret amètque voluntatem DEI quàm propriam;

priam ; quò fit , ut ex rebus ceteroqui
tristitiam fortasse allaturis , lætitiã ipse
haud vulgarem consolationemque re-
portet , nihil habens quod inquietare
eum possit pacemque animi interturba-
re. Utque Sancto Abbati Deicolæ cele-
stium deliciarum , quibus ejus animus
redundabat , vis ingens risum ferè per-
petuò commovebat ; quòd diceret : *Chri-
stum à me tollere nemo potest*^d : ita , qui
cum divino beneplacito accuratè con-
sentit , pacatam meritò hilarémque vi-
tam agat , verèque dicat : *DEVM à me
tollere nemo potest*. Lætitiã isthac tam con-
stans est & continua, ut hîc cœpta, in o-
mnem æternitatem sit duratura : nec e-
nim morte terminatur aut interrumpi-
tur ; sed progreditur ex hâc vitâ in alte-
ram, ut ibi perennet in secula seculo-
rum.

Quod si Beatitudo , uti aliis placet ,
est complementum omnium desideriorum ;
quanta est felicitas illius , qui nihil vult a-
liud , nihil desiderat , quàm quod DEVS ?

Videt

^d Roderic. p. 1, tr. 8, cap. 5.

Videt hic talis expletam omnium desideriorum suorum expectationem: quidquid deinde etiamnum desiderat, quidquid desiderare potest, illud uniuersum pro voto ipsius, modo quodam admirabili, semper impletur: quoniam suam voluntatem penitus abnegando, unamque & eandem cum DEO voluntatem habendo, hanc ratione tantum proficit, ut semper faciat voluntatem suam: quæ sine dubio causa est lætitiæ planè singularis.

Postremò divinæ voluntatis adimpletio, est *quædam DEI cum arctissimâ unione possessio*; quia re nullâ aliâ duo fortiùs colligantur, quàm mutuâ voluntatum consensione: quæ facit, ut dicantur *cor unum & anima una*^e; atque ut alter in alterum velut transfusus transformatusque videatur. Sicut igitur DEVS est *omne bonum*^f; ita qui ejus Majestati tam firmo nexu adstringitur, eumque amoris titulo possidet, jure is omne bonum obtinere censeatur. quod si obtinet, manifestum est, nihil ei deesse. Si autem nihil deest, tan-

^e Actor. 4. v. 32. f. Exodi 33. v. 19.

tantum certè bonum, quantum est secura tranquillitas, minimè omnium defuturum, credi debet. Usque eò, ut hanc invito auferre nemo queat; quia summâ felicitate fruenti, quæ in hâc vitâ, absque ullo defectu, aut (propriam culpam excipio) amittendi periculo, possessione omnis boni obtineri potest.

CAPVT VII.

Etsi neque obligati essemus; neque tam honorificum, jucundum, & utile foret: necessitas ipsa ad DEI voluntatem exsequendam nos adigit & compellit.

SI quem hactenus dicta nondum fortè permoverent, ad suam voluntatem penitus abjiciendam, desideriaque propria moderanda; is velim cogitet, nisi volens & sponte suâ ad divinam se voluntatem accommodet, numquam tamen futurum, ut contra eandem prævaleat eique resistat. quantumcumque enim abhorreat aliquis nauscetque; morbos nihilò seciùs à DEO sibi